

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Simplices, & pij quique quomodo sese habebunt dum à mundi amatoribus
& prudentibus malè audiunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

facere, quia nihil inde fuisset ædificationis sequutum, nisi quod eius sibi amicitiam conciliasset & fauorem, & fortassè ex manibus Iudæorum liberationem, quod prorsus noluit: ideo quod suæ passionis præstaret impedimentum, agere noluit. Deinde quod tacuit Iesus, ideo fecit, quia noluit nobis relinquere adulationis speciem, ut putari potuisset pro fauore sibi impetrando, regis eiusdem acquiescere petitioni, aut in aliquo fuisse adulatus. Verisimile est enim, Herodem inuitasse ad miraculum faciendum Christum: eidem quæ, si obtemperaret, vitam promississe: si verò renueret, mortem esse minatum.

cere noluerit Christus coram Herode.

Cur tacuerit Iesus.

IESUS AB HERODE SPERNITVR.

Artic. XXVIII.

Stabant autem principes sacerdotum & scribæ, constanter accusantes eum. Spreuit autem illum rex cum exercitu suo. Luc. 23.

HOMILIA XXVIII.

Quomodo supra dictum est quoque, eadem fuit accusatio tam apud Pilatum, quam apud Herodem, nisi quod dolor nouus Christi cordi, uerecundiaque noua utrobique generabatur. Quia verò neque promissa, neque blandicias, neque minas regis respicere voluit Iesus, sed omnino tacebat: idcirco non minus ad ea quæ interrogabat rex, quam ad ea in quibus se audijt accusari à Iudæis, spreuit eum rex. Primò, ut hominem præsumptuosum, qui magnam de se spem sibi credentibus præbuisset, magnamque de se factasset opinionem, cum ad rem ventum esset, ut præstaret ostenderetque virtutem, nihil inueniretur in eo. Iterum ut stultum spreuit, quandoquidem in tanto periculo constitutum eum, sibi non vidit humiliari, nec suam (hoc est, Herodis) gratiam quærere, quod data occasione hac miraculū faciendi, aut respondendi, facile potuisset impetrare. Ibi ergo Herodi videbatur Iesus stultum se monstrare, quod suæ, cum posset, saluti haudquaquam consulere: Imò quod periculum, captiuitatem, salutemque suam non pluris faceret: & dum posset, & offerretur gratia regis, liberandique se occasio, eadem non vteretur. Atque ideo spreuit Iesum rex Herodes, tanquam ignauum hominem & imprudentem, cum curia sua, cuiusmodi enim rex est, huiusmodi est & curia sua. Quod verò Iesus tacuit, ideo fuit, quia rex quidem interrogans curiosè, alliciebat ad loquendum, Iudæi accusantes lacebent iniquè. Neuter tamen dignus erat responsione: quia rex interrogabat curiosa & indigna, accusatores verò adducebant palam falsa.

Spreuit fuisse Christum tanquam præsumptuosum & fatuum.

Silentij Iesu causa quæ.

Simplices, & pigri quæ, quomodo sese habebunt dum à mundi amatoribus & prudentibus male audiunt.

Docemur hominibus prophanis non euulgare sacra in quibus non ædificarentur, sed contemnerent ea, atque inde propterea deteriores efficerentur. Item non adulari pro quacunque re. Tertiò, contemptum fauorisque humani amissionem, aliud ve incommodum libenter sustinere, & hæc maximè tunc, quando propter sinceritatem irrogatur. Quartò, qui simplex est ani-

Sacra prophanis hominibus non esse euulganda.

Simplicium
consolatio.
Prudentia
seculi quæ.

Simplices di-
ligi à Deo, &
à mundo de-
spici, non
esse mirum.

Gaudendū
in contem-
ptu sui.

est animo, nec caller prudentiam huius mundi, si propterea despicitur deci-
pitur ve, consoletur, quoniam Dominus Iesus spretus est quoq; quia iuxta se-
culi prudentiam noluit agere vt se liberaret. Seculi consuetudo atq; pruden-
tia est, adulari, loqui placentia, venari gratiam fauoresq; hominum, quæ sua
sunt quærere, neminem velle offendere, & huiusmodi alia quæ non sunt syn-
cera, quandoquidem conscientia, puritatisq; cordis repugnant. Simpliciter enim
Deus diligit. Verum nihil hic mirum homines simplices, seculiq; pruden-
tiam ignorantes, beatos haberi, amariq; à Christo, à mundo despici, quan-
do Apostolus de seipso quoq; dicit: *Spectaculum facti sumus & angelis, & homi-
nibus, &c. omnium per ipsema vsque adhuc.* Proinde elige quicquid patiendum
est, pati, antequam consentias, vt pœnas euadas, adulari. Quinto discet hic, qui
Christo vis conformari, gaudere in contemptu tui: & ibi tunc magis gaude,
quanto minor est ratio quare contemnaris, hoc est, quanto simplicitas & in-
nocentia est in causa, Deiq; timor, quare sperneris, & quare tui despectum tu
non euitas. Tunc enim instat ratio merendi, dum Christus causa est quare pa-
teris. Ama igitur nesciri & vilis reputari. Ita age in despectionibus & inter
iniurias, inter dolos & fraudes, quasi qui non intelligas, aut qui non sentias.
Et si homines patientiam hanc tuam cœperint deridere, stulticiaq; eandem
imputare, tibiq; quasi stolido & ignauro, ac quasi ei qui non audeat, aut se de-
fendere nequeat illudere, gaude quod virtuti hoc tuæ non ascribitur, ne vir-
tutis non habeas hic remunerationem, nec gloriam super terram, sed in cœlo.

IESUS IN ALBA VESTE ILLUSUS REMITTITVR,
Articulus. XXIX.

Herodes autem illudit Iesum, indutumque veste alba, re-
misit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus
in ipsa die. Nam antea inimici erant ad inuicem.

HOMILIA XXIX.

Luca 23.

Vestis alba
forma quæ.

Ductio hæc
Iesu quantis
iniurijs ple-
na fuerit.

Herodes rex videns Christum nullum operari miraculum, aduertensq;
se à Pilato honoratum, decreuerat eundem iterum honorare. Quam-
obrem remisit Iesum iterum ad Pilatum, sed illudum alba veste. Neq;
enim superbia suffecit Herodis, vt Dominum Iesum ipse cum exercitu suo
contempisset, nisi & apud alios ipsum contemptum redderet. Idcirco quo ab
omnibus, qui intuerentur illum, vt fatuus haberetur, contemnereturq;, in-
duit eum alba veste, quam scapularis monastici tradunt formam habuisse: &
erat vestis, qua ab alijs fatui discernabantur hominibus. Hoc modo illudum,
remisit ad Pilatum. Vide tu iam, in quanta ducitur ignominia, quibus affici-
citur iniurijs inter eundem Dominus Iesus, cuius crevit tam opprobrium
quam dolor in singulis ductionibus. Furiosi enim canes cum clamore & stre-
pitu truculenter illum arripiunt, atq; per ciuitatis medium perducunt, omni-
bus Iesum vt fatuum, illudum, magisq; illudendum offerentes. Inter hos alij
rident, alij insultant, cantant alij, iterumq; alij lutum, lapidesq; in eum tanquã
in fatuum proiciunt. Deinde truditur, impelliturq; & cum vestis esset lon-
ga qua indutus erat, super quam vbi calcauerat cadebat, trahitur etiam magis
inter.